

KURYER LITEWSKI

*Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Całej Rosyi.*

Z WILNA 8. SIERPNIA ROKU 1798. WE SRZODK

z Petersburga 16. Lipca.

Imperator Jmśc oświadczyć raczył u-
kontentowanie swoje Szefowi JEY IMPE-
RATORSKIEY MOSCI Leib Kirassyer-
skiego pólku Generał Maiorowi Obreskow
za porządek i dobre onego ćwiczenie. Przy-
jęty do Imperatorsko Rosyjskiej służby,
i na flocie okrętowej Bałtyckiego morza
pomieszczony jest, Angielskiej morskiej
służby Porucznik Skill, w tej którą miał
randze.

Kommandorami naznaczeni regimentow
Pawłowskiego Grenadyerow, Półkownik
Muchanow. Kexholmskiego Muszkietierow,
Półkownik Mortianow. Bielezińskiego Pod-
półkownik Serbin. Jeleckiego Podpółkownik
Witowtow. Graffa Elmpta Półkownik
Budber. Czernihowskiego Podpółkownik
Blankennahel. Wiborgskiego Półkownik von
Miller. Staroinhermonlandzkiego Półkownik
Korf. Riazskiego Maior Łaptiew.

Podobną rangę otrzymali w regimen-
tach garnizonowych. Wajymitinowa, Pod-
półkownik Briżhałow. Bekleszewa, Półko-
wnik Horożanskoy. Tizenhauzena, Maior
Szreiter. Nabokowa, Maior Hubaczewskoy
Ptutalowa, Maior Kasahowskoy. De castro
Lacerda, Podpółkownik Kabrit. Uskowa,
Podpółkownik Harbunow. Rechenberga Maior
Popow.

Kapitanem Portu Chersońskiego nazna-
czony. Czarnomorskiej floty Kapitan pier-
wszej rangi Sieniawin. Otrzymali rangę
Półkownikow Podpółkownicy: Swity JE-
GO IMPERATORSKIEY MOSCI Dibidez
Smoleńskiego pólku dragonii Cimerman. Je-
leckiego regimentu muszkietyerow Maior
Erihson naznaczony Kommandantem bata-
lionu grenadyerow złożonego z rot tegoż
i Kutuzowa regimentu.

z Wiednia 18. Lipca.

Pewszecznie jest rozumienie, iż wszy-
stkie trudności, jakie między Dworem Ce-
sarskim i Francją zachodziły, w Selsz uła-
twione zostały; na co jednak nie mamy u-
rzędowego doniesienia. Według listow ode-
branych z Semlina, Passwan Oglou bun-

townik, nie mógł nakoniec ustrzedz się
domowych zasadzek, i przez własnych żoł-
nierzy zamordowany został w Widdinie.

z Londynu 17. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Próżną mieliśmy nadzieję, że domo-
we rozruchy Królestwa Irlandzkiego, we-
zma prędki koniec. Według rapportow
teraz odebranych, buntownicy tylekroć
porażeni, na wielu miejscach przymusze-
ni do złożenia broni i wydania dowódcow
rzadowi, zaczynają głowę podnosić; mno-
gie ich diwizye ukazują się razem w roz-
maitych Powiatach, iliczbie dość znaczney.

Zamiarem rokoszanow teraz bydl się
zdaie opanowanie Dublinu. Lecz Wice
Król Lord Cornwallis przedsięwziął naj-
dzielniejszy środek, ażeby zamysł ich zu-
chwały w niwecz obrócony został. Cor-
pus buntownikow 5. lub 6. tysięcy ludu
wynoszące, pomknęło się niedawno do
Dunboye o mil 8. od stolicy, lecz podo-
bno czas jest niedaleki, gdy tego żałować
będą.

Wice Król pomienione miejsce wo-
yskiem otoczyć kazał, i nieomylna jest na-
dzieja, że Defenders do złożenia broni
tam będą przymuszeni. Zbrojne ich ku-
py snują się nieprzerwanie w Dublińskich
okolicach, lecz nie tylko ten jest ich za-
miar. Przyimują i do głównego obozu
odsylają uciekających z miasta rzemieślni-
kow, służących, i tym podobnych zbie-
gow.

Od tego czasu iak w Irlandyi domo-
wa zapaliła się wojna, 17. tysięcy rozma-
itego ludu z Dublinu wyszedłszy, przyła-
czyło się do buntownikow. Dawno im trze-
ba było z głodu ginać w Prowincyach po-
łudniowych; tak jest krwawym ogniem i mie-
czem dziś zniszczony; gdyby północne nie
dostarczały żywności, w ostatni h jednak
nienaruszona dotąd spokojność panuje.

Zważając ogromną liczbę i zawzię-
tość Defenders lękałoby się należało prze-
dłużenia wewnętrznych rozruchow, gdyby-
śmy nie wiedzieli, że część większa ludu
nie ma broni. Wiele oney rokoszanie w

bitwach stracili, więcej dobrowolnie wydali zwycięzcom; dowoz nowey zamknięty jest flottami Królewskimi. Toż samo rozumieć trzeba o niedostatku amunicyi.

Naywiększa rokoszanow potęga stoi teraz o mil 12. od Dublina, w powiecie pełnym skał, błota, i lasow nieprzebytych nie podobna byłoby regularnemu żołnierzowi siłą zdobywać niedostępne stanowiska; lecz jest na to łatwiejszy sposób; rozmaite regimenta stanęły około, nie dopuszczając żadney żywności, tak zwycięztwo prędsze i pewniejsze.

Z drugiey strony w Hrabstwie Wicklow pod Blessington mają Defenders oboz mocno oszańcowany. Ten Wodzowie nasi dobyć szturmem zamyslaiąc, woyska zewsząd ruszyli. Czekamy wkrótce raportu o krwawey bitwie. Niektóre gromady zbuntowane przyjmując pardon ofiarowany przez nowego Wice Króla, ten warunek położyły, ażeby dowodzców, nawet deportacyą do Botany-bay nie karano.

Z przedniejszych ieden Aylmer podpisał kapitulacyą, musiał stawić kaucyą na 12. tysięcy FS. iako ustąpi z Królestwa, i bez pozwolenia rządowego nie powróci do Ojczyzny. W Parlamencie Dublińskim wkrótce podobno będzie podana propozycya, ziednoczenia na potomne czasy Królestwa Irlandzkiego z W. Britannia. Reprezentantow ostrzeżono, ażeby dnia pewnego na sessyą stawiali.

Kommodor Blankett z iednym okrętem od 50. armat, i dwoma fregatami wypłynął do przygórka Dobrey Nadziei, zkąd ma do Indyi Wschodniey pospieszyć. Nie słyszemy iednak, ażeby woyska z Portugallii lub Gibraltaru wychodziły na obronę osad naszych. Z Madras jest wiadomość że nowa flotta ma bydź wysłana na zajęcie wysp Filippińskich, czegośmy w roku zeszłym dokazać nie mogli.

Przyprowadzono do Portsmouth fregatę Francuzką od 44. armat pod Peremark w odnodze Audierne zabraną. Powracała z wysp de France i Bourbon. Po uporczywey bitwie z fregatą naszą la Pique, obie na piaskach osiadły. Inne statki Angielskie przybywszy na ratunek, po nowey utarczce, Francuzką podniosły, swoją zaś zapalić musiały.

Umarł niedawno Jennings, ieden z naybogatszych w Królestwie mieszkańcow licząc wieku swojego lat 100. Synom Lorda Curzow zapisał cały majątek, wynoszący 2. milliony FS. z których część większa pożyczona jest skarbowi publicznemu; przez 10. prawie dziesięć procentow odbierać nie chciał, przez co się summa powiększyła. Jennings był bezzenny, i bardzo skąpy.

Młoda dama, Sekty Kwakrow, ubo-

lewaiąc nad zepsuciem obyczajow terazniejszego wieku, przedsięwzięła zachęcać narod do poprawy onych, i cały majątek na to poświęciła. Zwiedzając rozmaite miejsca, zachęca słuchaczow do cnoty, za pomocą trzech kobiet wieku podobnego. D. 9. w Leicester kazala bardzo wymownie. Ma nadzieję, że iey opowiadanie nie będzie bezskuteczne.

z Paryża 19. Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Minister Morski odebrał z S. Dominogo kapitulacyą, przez Generała en chef Toussaint i Wodzow Angielskich podpisaną, która trzy miasta w ręku nieprzyjacielskich dawno będące powróciła Ryltey. Woieny zaś pisał do Generałow diwizyoni kommanderujących, zalecając ażeby wszelkich środków użyli na zapobieżenie dezercyi, która wiele regimentow znacznie osłabiła.

Goniec do Posła Ligurviskiego przysłany z Genui przywiozł wiadomość, że strony wojujące we Włoszech, wróciły sobie nawzajem wydarte miasta. W Piemontskim woysku distingwował się męstwem regiment, z emigrantow Hrabstwa Nice złożony. Przed zawieszeniem broni wieśniacy, którym się uprzykrzył naybardziej, w znaczney liczbie zgromadzeni, część onego w pień wycieli.

Zeglarz powietrzny Blanchard w Rouen 6. ballonow przygotował, w których z przyjaciółmi dobranemi odprawić ma 49. podróż. W naszej zaś stolicy Garnerin swoją pomysłnie zakończył. Spektatorowie 30 tysięcy liwrow zapłacili. Obiecuie drugą w strony dalekie, która naukom pożytek ma przynieść. W pierwszey towarzyszyła podróżnemu P. Henry, lat 21. mająca.

Listy z S. Pol de Leon pisane donoszą, że niektóre powiaty Departamentu Finisterre są zagrożone odnowieniem wojny domowey. Powstali Szuanie w tamtych okolicach. Jakoż Generał armia zachodnią kommanderujący doniósł o kilku zasłanych utarczkach; we wszystkich rząd miał otrzymać zwycięztwo. Wielu dowodzców buntu życie utraciło.

Direktoryat podeyscia nawet używa na zchwytanie podeyrzanych osob. Tak niedawno kazał ogłosić, że po zakończonym domow przetrząsaniu wolno jest obywatelom nawet bez świadectwa wychodzić. Wielu tym sposobem wpadło w ręce żołnierzowi. Między innemi złapany jest Hrabia Rochecotte, sławny pod czas wojny domowey Generał Wendeyczykow.

Pokazało się teraz dla czego twierdza Ehrenbreitstein tak dawno opasana, wziętą przecie nie jest. Generał Turreau kazał aresztować Officyera w Coblentz kommanderującego z kilku spółnikami. Ci przez

czas długi utrzymując z garnizonem Niemieckim zakazaną korespondencją, skrycie pozwalali żywność wprowadzać. Nie dawno jeszcze trzy baty do miasta zawinęły.

Niektórzy z Prawodawców docieklili, że Szpitale wojskowe tego roku również są liczne, iak były r. 1794. kiedyśmy 14. armii utrzymywać musieli, chorych iednak żołnierzy albo w nich nie ma, albo też bardzo mało. Wydatek na lekarzów, lekarstwa &c. niezamerny. Rady o tym uwiadomione postanowiły zapytać się o przyczynę bezprawia Direktorów.

Dawno żadnych nie mieliśmy wiadomości z Departamentów Rpltey południowych. Listy z Aix napełnione są opisaniem zbrodni, które dziś popełniają bezkarnie mordercy po drogach, wsiach i miastach. Wielu obywatelów życie utraciło. Urzędnicy w zachowaniu praw i bezpieczeństwa powszechnego niedbali, zle pomnażają nie dając dzielney pomocy, mianowicie wieśniakom.

Z fregatą La Seine przez Anglików blisko Rochelle zabraną, płynęły z osad naszych w Afryce dwie inne, o tych ponieważ nie ma żadney wiadomości, wnosić trzeba że się nieprzyjaciółom dostały. Dupont Syn uczonego Dupont de Nemours był wyznaczony Konsulem Generalnym Rpltey u stanów Amerykańskich, lecz podobno Kongres uznać i przyjąć go nie chce.

Ze Włoch odebrać miano wiadomość że w kilka dni po ogłoszeniu amnestyi, przez którą Król Jmśc Sardyński Piemontskim insurgentom pozwalał do Ojczyzny powracać spokojnie, 700. ich przybyło do wsi Bosco. Tam stanowiący, nie wiadomo jakim sposobem wszyscy wyróżnieni zostali. Czekamy potwierdzenia tego przypadku, który nowych rozruchowbydż może przyczyną.

Dzień 14. Lipca był obchodzony u nas z zwykłą uroczystością. Generał en chef armii Moguńckiey Joubert rozkaz odebrał wszystkie regimenta zgromadzić do obozow; główny ma bydż wytknięty nad rzeką Sieg. Pomieniona armia wzmocniona ieszcze będzie 16. tysiącami, które z wewnętrznych Departamentów ruszono ku Renowi. Mówią o ścisłym opasaniu Ehrenbreitsteina.

z Liworny 6. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Dnia zawczorayszego przybył tu statek Grecki, z portu Maltańskiego wysłany d. 19. Czerwca. Buonaparte zostawiwszy 5. tysięcy żołnierza na załogę d. 17. z całą flotą i przewozowemi statkami przedsięwziął dalszą podróż, płynąć zaś miał do Candy i Cipru, gdzie iak mówią, za pozwoleniem Sultana, wojsko na ląd wysa-

dzi. Eskadrę Admirala Nelson d. 20. postreżono przed portem Messyńskim.

z Mediolanu 7. Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Odbieramy wiadomość z Florencyi, że za przybyciem gońców Hiszpańskich, Francuzkich, i Niemieckich do pomienionej stolicy, głośno mówić zaczęto d. 3. o blisko następującym wyjeździe Oyca S. do Sardynii. Jego swiatobliwość w Cagliari mieszkać będzie, gdzie dóm wygodny przygotowano. Familia zaś Oyca S. zostanie we Włoszech.

Nie prędko wszakże ta podróż nastąpi. Pierwszy lekarz Oyca S. Rossi, i wielu Toskańskich na radę wezwani, oświadczyli, że w terażniejszy stan Pius 6. nie może przedsięwziąć zeglugi bez największego niebezpieczeństwa. Od tego czasu iak mieszkać zaczął w klasztorze Kartuzow pod Florencyą, zdrowie iego znacznie iest osłabione.

Mówią powszechnie, że Rplta Łukieska bliska iest zguby. Jest do tego nie małe podobieństwo zważając iż woyska Cisalpińskie na iey granicach zgromadzać się zaczęły. Te zaś regimenta nasze, które od Piemontu kordon rozciągały, powracają na dawne stanowiska, po zakończoney wojnie między Ligurami i Królem Jmścią Sardyńskim.

Generał en chef Brune w ostatnich dniach zeszłego miesiąca podał rządowi naszemu oświadczenie. Według onego wyrazów, traktat Tolentyński zniszczonym został przez odmianę zasze w Państwach Kościelnych. Gdy zaś Rplta Francuzka wieczne z Cisalpinami przymierze podpisując, to tylko im ustąpiła, co na on czas do niej prawnie należało.

Z tąd łatwy wniosek, że Opactwa, kommanderye, i inne beneficia znajdujące się w legacyach: Bononii, Ferrary, i Romanii, których Rplta Cisalpińska przed d. 21. Marca w swoją dzierżawę nie wzięła, stały się własnością Francuzow. Zaleca się przeto urzędnikom skarbowym, ażeby pomienione beneficia sekwestrowali imieniem Direktoryatu Paryskiego.

Los tak zrzadził, że Direktor Cantarini urząd swój zakończył. Rady narodowe od dwóch dni zatrudniają się wybraniem następcy. Z Brescia donoszą iż woyska Cisalpińskie i Francuzkie w Okolicach tego miasta zgromadzone, rewią odpawiały pod Kommandą Generala Sawry. Od nie małego czasu w Kraiu naszym nie słyszemy o wewnętrznych rozruchach.

Rzecz iest pewna, że Liguirowie nie raz przez woyska Piemontskie porażonemi byli, chociaż o tym nie mówił ich Direktoryat. Mianowicie diwizya na podbi-

cie miasta Oneille wysłana, znaczna klęskę poniosła; 200 ludzi garnizonowych uczyniwszy wycieczkę niespodziewaną, cały oboz 6 tysięcy żołnierza liczący mężnie rozgromili.

14 redut Liguryjskich zdobył zwycięzca, zabrał 33 działa, 2. Moździerze, 23 chorągwie, i 300 jeńców. W Genui rozumiano, że tak wielka porażka nie mogła nie być skutkiem zdrady: oprócz wyliczonych korzyści, Piemontczykowie szturmem wzięli miasta Liguryjskie: Pieve, i Porto Maurizio; więc by jeszcze pokazali, gdyby ich nie wstrzymało zawieszenie broni.

Przerażony Dyktoryat posłał w tamte strony kilku Komisarzów, rozkazując pilnie czynić indaga-cje, kto tej klęski był przyczyną. Ordynanse Generała en chef Brune dalszemu krwi rozlaniu zapobiegły. Gdy to piszemy przywrócona jest zupełna spokojność w całym Piemencie, iako też na granicach naszych i Liguryjskich.

z Turinu d. 7 Lipca z Gazety Berlińskiej.

Na dniu 3. teraźniejszego miesiąca, według umowy podpisaney w Mediolanie przez Generała en chef Brune i Margrabie S. Marsan, citadella nasza Woysku Francuzkiemu wydana została. Wkroczyli do niej Republikanie w liczbie 1500 żołnierza; dotąd karność zachowują; Oficyerowie ich i nasi codziennie jedni drugich do siebie zapraszają na bale i biesiady.

Odebraliśmy od wodzów naszych urzędowy rapport o bitwie pod Oneille stoczoney z Ligurowi d. 27 Czerwca. Mścieteczko pomienione małe jest, i słabym opasane murem; garnizon nie wynosił nad 300 żołnierzy. Liguryjskie Woyska z 6 tysięcy ludu złożone, po kilkodziennym opasaniu, czyniło wszelką gotowość do porządnego twierdzy oblężenia.

Kommandant nie miał jeszcze rozkazu zaczynać kroki nieprzyjacielskie; przetoż mieszkańcom nie pozwolił wziąć się do broni. Lecz gdy Ligurowie rozpoczęli bombardowanie, wszyscy się natychmiast uzbroili; kobiety nawet okazując odwagę płci tej nie właściwą, niosły amunicję do batteryi, a kilkakroć wszczęty w mieście pożar, same przygasiły.

Widząc kommandant, że przedłużonego bombardowania trudno mu wytrzymać, pełen ufności w męstwo ludu i rycerską odwagę, dwie razem wycieczki uczynić kazał. Powiodły się nad nadzieję. Kompania regimentu Coni, od 60 ochotników wsparta bagnetem zdobyła 11. redut Liguryjskich; druga diwizya 3 inne zabrała; z tych 4 osadzone były Artylleryą.

Szturmowano potem do batteryi, z których do Oneille bomby latały; wskazywając opuszczili Ligurowie porażeni 33 ar-

maty, 2 moździerze, 23 chorągwie, kilka par Koltów, 400 jeńców, nam się dostało; między ostatnimi jest kilka Szefów i wielu oficyerów. Nie trzeba przydawać, że po tej klęsce nieprzyjaciel o bombardowaniu miasta myśleć przestał.

Zwycięzca Kommandant ruszywszy w pole zabrał miasta: Porto Maurizio, i Diana; wioski okoliczne poddały się bez odporu. Żadnych tam nie wprowadzono nowości. W drugiej stronie Ligurowi nie powiodło się oblężenie miast Ormea i Garesio, gdzie nawet stracili 3 działa i 5 haubic; miasto Pieve i kraj cały od Golizzano do mostu Nova, zdobyli Piemontczykowie.

Gdy w obozach później głościono zawieszenie broni, Ligurowie oprócz Serravalle, Carosio, i Loano, miast naszych, nie mieli. Król zaś Jmć Sardyński trzymał Pieve, Cofio, Mendaticco, Pornasio, Galizzano, Erli, Carpanna, Armo, Porto Maurizio, S. Lorenzo, Poggi, Piani, Caramagna, Ricci, Mazzabovi, Artollo, Diana, i wiele innych pomniejszych.

Zakończywszy tak wojnę krótką, lecz krwawą, niespodzieliśmy się słyszeć o nowych utarczках. Dzisiaj odbieramy jednak wiadomość, że Ligurowie, czyli też insur-genci, nie wiadomo, chcieli nam ubiedz Alexandrią, mając w mieście przyjaciół, którzy im bramę otworzyć przyrzekli. Stało się, że zamachy szkodliwe w niwecz obrócone zostały.

Już 1200 nieprzyjaciół wyszedłszy z Serravalle, przybyli do Bormida, nie daleko Casina Grossa; w tej chwili dwa eskadrony Kawalerii Piemontskiej mężnie uderzywszy, bez żadnej trudności całą gro-nadę rozpedziły, 20 legło na bołowskiu, 60 w niewolę zabrano, u których znalazły się bardzo ważne pisma; trzy działa i kilka wozów amunicyjnych w zdobycz poszły.

z Genui 30. Czerwca, z Gazety Frankfortskiej.

Korzyści któreśmy nad nieprzyjacielem odnieśli pod Serrawalle i Loano, winniśmy dziełney pomocy insur-gentów Piemontskich. Lecz z drugiej strony klęskę nam zadano pod Oneille bardzo wielką. W Królewskim woysku był regiment złożony z Obywatelów Miasta i Krain Nice, którzy po zajęciu Oyczyny swojej Francuzkim orężem R. 1792 do Piemontu ustąpili.

Ten regiment dał zwycięstwo nieprzyjacielowi; on spalił, lub zrabował kilka wiosek, on kraj nam wydarł między Oneille i Vintimiglia leżący. Na ten odgłos powstał rozruch w Hrabstwie Nice, dziś Departamencie Alp nadmorskich; lud buntem groził. Administratorowie zachęcali do pokoiu. Lecz podobno po zaszłej ugodzie z Dworem Turińskim, wszyscy ucihną.

KU

z Turinu
Dokońc

W O
porównan
stkie wzg
wił żadne
położyć
wątpliwe
rektoryat
nie jego,
stko do

Tym
ni zawiesz
przyjaciół
niesłuszne
ręczenie
towników
mieszać c
albo już n
kładnie ul

Pocz
bieżenie
ludu nasz
z drugiej
Król Jmć
Woyska z
watele Tu
ity, chron
czepki.

Gdy
skład nay
teczną, W
nego bespi
nym pod
z nich k
bojaźnią
pisaney.

z Rzym

Gen
szonym, z
Kongrega
niegdy K
będzie na
nie. Inna
z Biskup
rocznego
wnoszona

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 8. SIERPNIA ROKU 1798. WE SRZODĘ

z Turinu z Lica z Gazety Frankfortskiej.
Dokończenie Manifestu Gubernatora
Turinn.

W Oycowskim sercu Króla Jmci, nieporównane dobro pokoju przewyższa wszystkie względy; przetoż Król Jmci nie odmówił żadney ofiary, któraby koniec mógł położyć Weynie w skutkach okropney i wątpliwey. Ma nadzieję Monarcha, że Dyrektoryat umiejąc cenić rzetelność i zaufanie jego, z swojej strony wypełni wszystko do czego się obowiązwał uroczyscie.

Tym sposobem Król Jmci otrzymał broni zawieszenie, zaprzestanie kroków nieprzyjacielskich, oswobodzenie Piemontu od niesłusznęj napaści, otrzymał pokoy i zaręczenie rządu Francuzkiego, że nowe buntowników przedsięwzięcia, którzyby zamieszać chcieli domowy u nas porządek, albo już nie nastąpią, albo prędko i przykładnie ukarane będą.

Poczyniwszy więc umowy na zapobieżenie kłótniom i skargom obustronnym ludu naszego z jedney woysk Francuzkiej z drugiej, które w Citadelli stać mają Król Jmci ma nadzieję, że i pomienione Woyska zachować zechcą karność, i obywatela Turinu względ dla nich przyzwolity, chroniąc się pilnie najmnieyszey zaczepki.

Gdy więc Monarcha nasz powierzył skład naydroższy, twierdzę Państwa stołeczną, Woysku Francuzkiemu, dla własnego bezpieczeństwa, donosząc o tym wiernym poddanym, rozkazuje i zaleca, ażeby z nich każdy zachował się w pokoiu, pod boiaźnią kary prawem na przestępcow przepisanej.

z Rzymu 2. Lipca z Gazety Berlin
skiej.

General S. Cyr prawem teraz ogłoszonym, zgasił wszystkie bractwa, oratoria, Kongregacye świeckie, w całym Państwie niegdy Kościelnym. Maiątek ich oddany będzie na szpitalów utrzymanie i polepszenie. Inna ustawa przepisuie, ażeby kaźden z Biskupow krajowych nie miał dochodu rocznego nad 2500 szkudow; reszta ma być wnoszona do skarbu publicznego.

Tenże General rozkazał Prawodawcom naszym, ażeby pod rozrządzenie i wolny szafunek Rzymskich Konsulow oddali dobra narodowe, którychby wartość wynosiła 6 millionow 500 tysięcy Szkudow. Ta suma służyć będzie w roku następującym na żołd, &c. Armii Rzymskiej, i Francuzkiej, uzbroienie flotty, zakupienie broni, i tym podobne wydatki.

z Triestu 6. Lipca z Gazety Lipskiej.

Dnia wczorayszego zawinął tu zbroyny statek Hiszpański, d. 21 Czerwca z Maltańskiego portu wyszedłszy pod żagle. Kapitan Femenoas powiada, że d. 13 5 tysięcy Francuzow obieło wszystkie twierdze; d. 15 cała flotta wyszła pod żagle ku Wschodnim stronom. D. 23 płynąc blisko Messiny Hiszpan odebrał wiadomość, że Nelson w tym porcie 3 dni bawił.

z Wenecyi 6 Lipca z Gazety Berlin
skiej.

Według listow odebranych z Neapolu, Eskadra Angielska do Malty przybyła. Tam stanawszy Admirał Nelson rozpoczoł blokadę portu, grożąc zgubą statkom, któreby żywność wprowadzać śmiały. Nie wiadomo kiedy to się stało; można jednak wnosić, że po dniu Czerwca 20 mówią ieden, że Eskadra i Armia Francuzka, są w porcie zamknięte.

Drudzy zaś utrzymują, że Statki przewozowe odpłynęły d. 11. wraz po umowionej Kapitulacyi; dnia zaś 14 Buona-parte z wojennemi okrętami, przyłączywszy do nich Maltańskie. O czym uwiadomiony Nelson, trzy Angielskie do zamknięcia portu zostawił, z całą zaś flotą poszedł w pogoń. Powiesci tak przeciwne sobie, potrzebuja koniecznie raportow dokładnieyszych.

z Bazilei 15 Lipca z Gazety Frank-
fortskiej.

Władza Szwaycarow Prawodawcza postanowiła, ażeby odtąd obrady narodowe z Arau do innego miasta były przeniesione. Podobno ten zaszczyt dostanie się miastu Zurich. General en chef Schavenburg uwolnić kazał 61 mieszkańców kraju

Valais, w Berne więzionych od tego czasu, iak broń podniosłszy przeciwko Francuzom, upadli, i Kray na rabunek wystawili.

Rapinat miał publiczną u Direktorow naszych audiencyą; miał mowę, i nowego Direktora Ochs prezentował. W odpowiedzi swojej prezydujący Glaire winał przywróconey Kraiowi spokojności i zgody domowej; prosząc ażeby Kommissarz chciał sobie zasłużyć na imię dobroczyńcy; co iesliby się stało, może być pewnym wdzięczności Szwaycarskiego ludu.

Piszą z Paryża że La Harpe przyiósł urząd piątego u nas Direktora, wkrótce do Arau jest spodziewany. Konsulowie Rzymscy winałirządowi Szwaycarskiemu dokonanej rewolucyi. To pewna, że od czasu zaszłej ugody między Kommissarzem Rapinat i Direktoryatem, w całym kraju nie słyhać o żadnych rozruchach. Seisła w woysku karność do tego się przyłożyła.

z Rastadu 17. Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Deputacya Niemiecka na d. 13. odprawiła 51. posiedzenie, roztrząsając notę Pełnomocnika Cesarskiego w której radzi rozpoczęcie ustnych konferencyi z Ministrami Francuzkiemi. Spodziewać się trzeba, że na sessyi następującej przepisany będzie sposób onych odbywania. D. 14. biegł przez miasto nasze kuryer z Constantinopola do Paryża.

Direktoryat Francuzki uwolnił z pod sekwestru majątek Hrabiego de Metternich na lewym brzegu Renu położony, nad to kazał onemu wypłacić 30. tysięcy złotych Ryńskich, w nagrodę dochodów, których dotąd nie odbierał. Powiadaia że nowy Direktor Treilhard nakłonił kolegów swoich do tego postępku. To pewna że Minister Austriacki słowa nie rzekł nikomu.

Listy z Inspruck pisane donoszą, że przez pomienione miasto prowadzą dogranie Włoskich dział i amunicye. Generał Sporck zwiedziwszy kordon cały tamże powrócił. Armia Włoska ma być pomnożoną 16. tysiącami żołnierza: druga co się znajduje w Bawaryi, 24. Mówią o werbunku 18. tysięcy ludzi w Bawaryi i Palatinacie, którzy mają być przyłączeni do regimentow Austriackich.

z Hagi 17. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Zgromadzenie Batawow prawodawcze odbiera dziś z rozmaitych miejsc pisma od wielu obywatelów podpisane, w których oświadczając się przeciwko zaszłemu odmiannom d. 12. Czerwca, te pochwaliają, które się stały d. 22. Stycznia. Chcąc przyspieszyć uzbrojenie flotty w Texel, wziąć każan czterech ochotników z każdej kompanii Francuzkich woysk w służbie naszej

będących. w Rotterdamie pilnie pracują około budowy okrętów.

z Bruxelles 13. Lipca z Gazety Courier du Bas-Rhin.

Przysłał z Paryża Direktoryat rozkazy, ażeby w mieście naszym przejrzano wszystkie mieszkania. Stało się wszystko w nocy 300. rozmaitych osob, rozmaitego wieku pici, i stanu, zaprowadzono do więzienia. Naizutrz kilku wyiowski uwolniono wszystkich; toż samo uczyniono w innych miastach; u nas powtórney rewizyi domow wkrótce się spodziewamy.

Donoszą z Ostendy, że Angielska flotta w znaczney sile ukazała się raz ieszcze przed portem, i pod Blankenberg; lecz ponieważ nadbrzeża licznym woyskiem są dziś osadzone, nie lękamy się ażeby co przedsięwziół nieprzyjaciel. Zaden statek bezpiecznie żeglować nie może na morzu naszym te które się odwazyły, z trudnością uszły przed pogonią fregat Angielskich, inne na piaskach osiadły.

W Zelandyi woyska Francuzkie wszystko sposobia ku obronie. Wyspa Walcheren dziś naybardziej przez Anglikow zagrożona, wkrótce niedostępną będzie. Sybia gęste batterye na miejscach do wydowania łatwych; nie zapominając budowy i uzbrojenia wojennych statkow, w tey nadziei, że kiedykolwiek służyć mogą do zasłony brzegow i handlu zniszczonego.

Zaciąg, maytkow w Belgickich Departamentach, nie nappomyślniey poszedł. Bardzo mało iest takich którzyby ofiarowali się dobrowolnie służyć na Francuzkich okrętach, chociaż w domu siedzą beczynni. Od niemalego czasu przez Ardenne, idą regimenta od brzegow Oceanu ku Renowi, niektóre nawet, co stały załogą w granicznych twierdzach, w pole wystąpiły.

Dziś przechodził korpus minerow, saperow, i pontonierow z Brestu prowadzony; za nim pośpieszą inne diwizye. Tak więc gdy się rozwiąże armia Angielską zwana, Direktoryat inną powiększa na granicach Niemieckich.

z Augspurga 10. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Kupcy Illiryjscy przybywszy do Semlina d. 15. Czerwca, przyniesli wiadomość o powtórnyim zwycięztwie, które buntownik Passwan Oglou miał odnieść nad armią Seraskiera Kapitana Baszy. Po wygranej ścigał uchodzących Turkow bardzo długo; zabrał wielką zdobycz w obozie i wsiach okolicznych; na tey przestając, spokojnie powrócił do Widdina.

Y to ieszcze przydaia, że 15. statkow maki ładownich zdobył na dunaiu. Powtórna bitwa, o której mówią Illiryiczycowie, podobno będzie taż sama, cosmy o niey wiadomość odebrali z Wiednia.